

Kaotisk kraft



Kritikk Geir Bergersen Huse 11.05.2021

Fargespill og spontanitet fra innerst til ytterst.

Det store, toetasjers rommet på Trøndelag Senter for Samtidskunst lyser opp i et batikklignende mønster i gult, blått, oransje, rosa og fiolett. Et enormt silketeppe eller -slør på 10 ganger 5 meter i breddeformat skjermer av hele rommet, så du ikke ser den innerste delen av lokalene. Katalogen forteller meg at verket heter «Don't eat the yellow snow», en Frank Zappa-referanse og en oppfordring til å ikke gjøre noe som åpenbart er idiotisk. Jeg vokter meg for å tabbe meg ut. En enkeltseng i blå batikklignende silke («Te uso e sumo») står midt på gulvet. På den høyre kortveggen henger et monumentalt veggteppe, 3 ganger 4 meter i høydeformat. Teppet har tittelen «Do you really want to hurt me» og er utført i digital jacquard-vev.

Kunstsenteret har en nordvendt glassfasade mot Fjordgata. Nå har maisola for alvor tatt tak i lokalene. Dette har Yamamoto utnyttet godt. Det enorme silkesløret lyser mot meg i klare, sommerlige farger, i en utførelse som minner

om 90-tallbatikk. Vårsola gir fargene liv. Hele rommet blir uimotståelig, som en brus eller favorittleke fra barndommen.

Silkesløret på langveggen danner et spekter av mettede farger, fra en lys, varm solgul, via oransje til dype toner av rødt og lilla felt. Det gule feltet brytes av et horisontalt, lyseblått felt i skulderhøyde. Den enslige enkeltsenga midt på gulvet plukker opp tonen. Senga har en mer lavmælt valør, fra lyseblå til indigo.

Teppet på høyreveggen har jordlige toner. Den gylne okerfargen og utvaskede blåtonen minner mer om en oksidert metallplate enn en digital vevnad.

Formidler Amalie Marie Selvik ved kunstsenteret kunne dessuten fortelle at ved å stå på fortauet utenfor, fanger man opp at Yamamotos teppe refererer til et tekstilverk som henger i oppgangen i nabolokalet.



Fra Kiyoshi Yamamoto, TSSK. F. Amalie Selvik/TSSK

På et bord like ved silketeppeet står en rekke glassblåste fat, vaser og boller, et samarbeid med kunstnerkollega Deise Nunes. Oppsatsen («Tropical gold and Hard Sand») er også dandert med en håndfull ananas og grønne monstera-blader. De glade fargene går igjen. Dette verket åpner for en mer komplisert virkelighet, der det vakre og «eksotiske» må omsettes for å ha verdi. Bordet er

dekket med vakre gjenstander, men dandert som i en kolonial, hvor fokuset er på kvantitet.

Det innerste rommet på TSSK er skjult bak silketeppe. Det danner et *innenfor* og et *utenfor*, noe åpent og noe skjult. Der hovedrommet er lyst, åpent og ryddig og hvor gjenstandene er viet masse plass, er avluket innenfor en annen historie. Det er mye lavere under taket i denne delen. Sollyset blir filtrert gjennom det fargerike sløret, men trenger ikke ordentlig gjennom. Verden innenfor sløret virker først kaotisk og dunkel. Rommet er fylt opp av forskjellige medier, former, farger, og til og med andre kunstnere. Yamamoto har invitert inn Fernanda Branco, Deise Nunes og Luanda Carneiro. Alle fire er opprinnelig fra Brasil, men praktiserer i Norge.

Fra Kiyoshi Yamamoto, TSSK. F. Geir B. Huse

Et av de store blikkfangene på innsiden av det store silkesløret er et stort, loddent lilla bomullsteppe, fra gulv til tak. Det har påskriften «NOT YOUR EXOTIC» i svarte, kantede bokstaver. Med denne protesten dirrende i bakhodet begynner hele utstillingen å fortone seg annerledes. Utenfor sløret så jeg en lek med farger, nå går jeg tilbake og ser en ryddig, presentabel fasade. Innenfor sløret så jeg et kaos av medier, materialer, farger og uttrykk, nå ser jeg en mangefasettert virkelighet.

Man kan fort få inntrykk av at farger og festligheter i denne sammenheng er ment å representerer noe kommersielt og falskt. Heldigvis virker det som om Yamamoto snarere har det gøy med det. Det er smittsomt. Ved første øyekast fremsto deler av utstillingen for meg som uferdig, særlig delen innenfor silketeppe. I ettertid er det nettopp dette uferdige med utstillingen jeg liker best: Det kjennes improvisert og ikke så overperfeksjonert. Spontaniteten og lekenheten kler det fargesterke og livgivende ved kunstnerskapet til Yamamoto.

Artikkelfoto: Geir B. Huse

Kiyoshi Yamamoto,

My Hair Loves BAD Weather

30. april–13. juni 2021

Trøndelag senter for samtidskunst